Τα πορφυρά βόδια που ο Ηρακλής δεν κατάφερε να μαζέψει, έμειναν στη Θράκη ή τη Σκυθία, εξαγριώθηκαν, δημιούργησαν αγέλες και περιπλανιόνταν εδώ κι εκεί. Με τα υπόλοιπα, ο Ηρακλής έφτασε στον Στρυμόνα και θέλησε να τον περάσει. Το ποτάμι όμως ήταν βαθύ και πλωτό. Ο Ηρακλής το κατηγόρησε ότι το έκανε επίτηδες για να τον εμποδίσει. Πήρε πέτρες και γέμισε μ' αυτές την κοίτη του. Από τότε, ο Στρυμόνας έπαψε να είναι πλωτός.

Μέσα από μύριες όσες περιπέτειες και μάχες για να προστατέψει από κλέφτες τα πορφυρά του βόδια, ο Ηρακλής οδηγούσε το κοπάδι προς τις Μυκήνες. Στον Ισθμό της Κορίνθου ήταν ο Γίγαντας Αλκυονέας που θέλησε να του το αρπάξει, όπως παλαιότερα είχε κλέψει τα βόδια του Ήλιου. Η σύγκρουση ήταν φοβερή. Υπήρχαν όμως άλλοι που έλεγαν ότι αυτό έγινε στην Παλλήνη της Χαλκιδικής, όταν ο Ηρακλής γύριζε από την Τροία: Ο Αλκυονέας είχε κλέψει τα βόδια του Ήλιου και ο Ηρακλής με τον Τελαμώνα τα έκλεψαν από αυτόν. Γι' αυτό, έλεγαν, συγκρούστηκαν οι δυο τους. Φυσικά, υπήρχαν και εκείνοι που υποστήριζαν ότι η σύγκρουση του Ηρακλή με τον Γίγαντα Αλκυονέα έγινε στη Χαλκιδική αλλά στα πλαίσια της Γιγαντομαχίας. Εκεί ο Ηρακλής εξόντωσε τον γιο της Γης.

Ο ημίθεος έφτασε κάποτε στις Μυκήνες και παρέδωσε το κοπάδι με τα πορφυρά βόδια στον Ευρυσθέα. Αυτός τα θυσίασε όλα στην θεά Ήρα. Ο Ηρακλής πάντως είχε εκτελέσει τους δέκα άθλους του. «Σε οκτώ χρόνια κι ένα μήνα», καταπώς λέει ο Απολλόδωρος. Θεώρησε ότι πια είχε τελειώσει με τις υποχρεώσεις του και μπορούσε να ζήσει ελεύθερος.

Τότε ήταν που ο Ευρυσθέας του ανακοίνωσε ότι δεν αναγνώριζε δυο: Αυτόν με τη Λερναία Ύδρα, επειδή βοηθήθηκε από τον Ιόλαο, κι εκείνον με τους στάβλους του Αυγεία, επειδή είχε ζητήσει αμοιβή, άσχετα με το ότι δεν την είχε πάρει. Άρα, έμεναν άλλοι δυο. Με επόμενο, τα χρυσά μήλα των Εσπερίδων.

(τελευταία επεξεργασία, 25 Αυγούστου 2021)